

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

XIII. Summo se magistratu abdicare conatur Fra[n]ciscus

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

te simul & fructu. Et hæc quidem triennio condita à FRANCISCO Collegia memoria reposito, nisi forte, vt sunt res humanæ, quædam nos fugerunt.

CAPVT XIII.

Summo se magistratu abdicare conatur FRANCISCVS.

HIs fere occupatus, magno Ecclesiæ commodo, & Societatis, FRANCISCVS tenebatur: tamen, quæ erat animi demissione, atque modestia, cum cæteris satisfaceret omnibus, sibi ipsi nunquam: magistratu abire, seque abdicare decreuit: sperans fore, vt si eadem alter potestate polleret, maiores Sociis fructus adferret. Tum se annis fessum, labore fractum, & morbis variis obnoxium. Onus sibi ad hæc
gra-

grauius in dies magis, magisque
 impendere, & in tanta Collegio-
 rum Societatis accessione au-
 ctum in laborem. Molestum &
 illud, negociis se quasi immer-
 sum quotidie emergere nō pos-
 se, ac veluti Euripi æstu abripi,
 variasque in partes distrahi: quo
 fieret, vt orationi sacræ, in his
 temporis angustijs, operam da-
 re commode non posset: qua v-
 na mentis exercitatione, diui-
 noq; alloquio, nihil esset illi aut
 antiquius, aut iucundius. Me-
 moria repetebat, qui eundem
 magistratum antea gessissent,
 Ignatium atque Laynem, idem
 olim tentasse. Ignatium etiam
 optionem alterius Prepositi Ge-
 neralis creandi Sociis dedisse. Illi,
 inquit, *præstantissimi viri, tot, tan-
 tisque dotibus à DEO ornati, vitæ
 innocentia, & sanctitate præ-
 stantes*

stantes, cum leuius adhuc munus hoc
 esset, administranda Societatis,
 (quorum tamen ne umbram qui-
 dem consequi, etsi maxime coner,
 possum) idem tentarunt: itaque &
 mihi longe illis inferiori, hoc praefer-
 tim tempore, quo nimium quantum
 hic labor excreuit, forsitan ex voto
 succedet, quod opto. His fere ratio-
 nibus in eam sententiam ingres-
 sus FRANCISCUS, re diu mul-
 tumque deliberata, Deoque sa-
 crificiis, & orationibus consul-
 to, Patres, qui assistere in delibe-
 rationibus solerent, conuocat:
 quid cogitasset, fixumque habe-
 ret, aperit. *Propositum est*, inquit,
Societatis conuentum indicere, de
nouo generali Praeposito deligendo:
senex enim iam: fessaque atate, &
infirmo corpore, laboribus item fra-
ctus, rebus gerendis publicis non satis
idoneus videor: neque puto hoc à me
diutius

diutius ferri onus posse, magnum sa-
 ne, & graue. Vel Romana negocia
 satis sint, quibus obeundis succum-
 bam Quod si sanctissimis viris, Igna-
 tio, & Layni, quibus cum ego nullo
 modo conferendus, id ipsum attenta-
 re licuit; quanto equius mihi conce-
 di, quem corporis iam, animique vi-
 res deficiunt. Rem igitur arduam,
 aequal lance expensam, Deoque au-
 thori commendatam, quod vertat
 bene, nunc etiam vobis, Patres, pro-
 ponere libuit. Qua in re vt auctores
 sitis, etiam, atque etiam oro. Quo fi-
 er, vt iam defessis nobis, integer suc-
 cedat, qui & velit, & possit commu-
 nem Societatis rem tractare. Erit sa-
 ne id è re Sociorum omnium, & per
 mihi gratum, ad Deique maiorem
 gloriam. Equidem tempus colligen-
 di mei, affecta hac etate, iure postu-
 lo, vt morti, qua vestigiis imminet
 nostris, liber à curis, atque negociis,
 rectius

rectius me comparem. Sic ille. Patres contra sermonem refutare: hac de re, quæ Societati fraudi esset, silere iubent: studium quidem laudant colligendi sui, re tamen exequi velle, id damnant; nec Deo, hominibusq; volentibus futurum, quibus ille auctoritatem dedisset, quosq; iuisset plurimum, magno Societatis incremento. Hi vero administrandi etiã formam, rationemq;, illius, quem elegissent præpositum, vehementer ad eam diem probarent, in oculis ferrent, & obseruarent. De orationis studio, & ad mortem præparatione, sic haberet, plus illi meriti accessurum, si Deum orans, plurimorum etiã commodis inuigilaret, quam si in vnã precationem priuatus incumberet. Mortem adhæc recte factis, plurimisque bene

bene de aliis merendo officiis,
tutius expectari. Et vero Impe-
ratoris iniussu, militi de statione
decedere non licere: Deo itaque
pareret. Ad exempla quod atti-
net, Ignatium quidem, & Lay-
nem optasse idem potius, quam
sperasse. Neutrum itaq; conven-
tum Sociis publici ū ea causa in-
dixisse. Per suasum enim illis, da-
mno id Societati fore, & sum-
ptu: deniq; quod peterent, non
impetraturos. Idem denunciare
nunc sese illi: animo itaq; secu-
ro esse iubent, nunquam ipsam
effecturum, ut quorum in illum
vnū tot vota conspirarunt, iidē
magistratu eundem abire si-
nant: pergeret porro constanter,
ut adhuc, rectum clavum tene-
re. His rationibus, quod frustra
obniti se animadverteret, in prę-
sens acquieuit.